

MOZAIC

O
I
S
I
L

REVISTA COLEGIULUI NAȚIONAL
GRIGORE MOISIL

NR 2
APRILIE 2018

DIN CUPRINS:

ECHIPA

MOISIL, AZI

REPORTAJ

INTERVIUL MOZAIC

PROIECTELE NOASTRE

DEBATE MOISIL CLUB

POEZIA, PROZA, ESEUL

CUPRINS

Echipa	1
Moisil, azi	2
Interviuri	5
Reportaj	6
Cine a fost Grigore Moisil?	10
Proiectele noastre	12
Debate Moisil Club	17
Critica literară	19
Proza	20
Poezia	22
Eseul	24

ECHIPA

Decalogul echipei

1. Să fii original!
2. Să-ți exprimi opinia critică!
3. Să fii sociabil!
4. Să fii un bun mediator de conflicte!
5. Să visezi!
6. Să fii întreprinzător!
7. Să fii jovial!
8. Să fii altruist!
9. Să fii sincer cu tine însuși!
10. Să fii cel mai bun tu care poți fi!

Mihai Ivașcu

Foto: Andrei Marghescu

De la începutul anului până în ziua de azi, la școala noastră s-au organizat multe proiecte în echipă.

Dintre toate, mie cel mai mult mi-a plăcut proiectul „Cartea cu Apolodor”. La realizarea acestuia am lucrat în echipă alături de Ștefan și de Maria, doi colegi de-ai mei. Am construit împreună o machetă alcătuită dintr-un glob pământesc pictat de noi pe o bilă mare de polistiren care se poate învarti cu ajutorul unei tije de lemn înfipte prin mijlocul lui. Pe globul pământesc am înfipt scobitori de care erau lipite celelalte personaje din carte.

M-am distrat de minune alături de colegii mei la acest proiect și mi-aș dori să mai avem parte de astfel de activități împreună!

Maria Zamfir

MOISIL, AZI

E misiunea *Radio România de nota 10* a găzduit interviul cu titlul *Proza scurtă merită mai mult* realizat pe tema implicării elevilor și profesorilor în dezvoltarea calităților creative și de comunicare necesare unui viitor de notă maximă. Invitații sunt dna Ioana Brușten - inițiatoarea concursului online de proză scurtă ce a dat numele interviului, și de la Colegiul Național *Grigore Moisil* elevii Ioana-Alexandra Chirilă (clasa a XI-a F) și Alexandru Mărginean (clasa a IX-a F), participanți la concurs, însoțiți de doamna profesoară Iulia Perju.

Ideea centrală se referă la necesitatea elevilor de a avea un număr cât mai mare și de variat de experiențe de învățare prin descoperire și implicare astfel încât acumularea de informații să fie însoțită de bucuria personală a celor ce învață, Ioana și Alexandru prezentându-și punctele de vedere și experiențele personale în legătură cu aceasta. Printre exemplele de astfel de inițiative binevenite și folositoare a fost descris de doamna profesoară Iulia Perju proiectul european Erasmus+ *On Air Together!* derulat pe o perioadă de 2 ani (2017-2019) de către C. N. *Gr. Moisil* în parteneriat cu licee din Polonia, Croația, Grecia și Cehia.

Cele trei experiențe de comunicare, învățare și creativitate reunind informarea radio, concursul online de proză și proiectul internațional au reușit să surprindă în numai 10 minute esența unei educații de succes.

Interviul poate fi audiat accesând linkul: <http://romaniadenota10.ro/2018/02/01/radio-bucuresti-in-romania-de-nota-10-proza-scurta-merita-mai-mult>.

Editor

Ilinca Gheorghiu

Ilina Gheorghiu

INTERVIUL MOZAIC

Interviul a fost obținut cu ocazia evenimentelor organizate de Ziua Radioului

Reporter: *Cât timp v-a luat organizarea acestui eveniment pentru a sărbători Ziua Radioului?*

Dna prof. Aura Plăiașu: Organizarea evenimentului a durat aproximativ o săptămână. Elevii care fac parte din proiectul OAT au pregătit mai multe momente pentru a sărbători Ziua Radioului. Au făcut repetiții zilnic, în timpul pauzelor alături de ceilalți colegi ai lor. În final au prezentat o scurtă istorie a radioului, au făcut karaoke și au realizat un moment de tip flashmob alături de elevii claselor a IX-a și a X-a.

Reporter: *Ce părere aveți despre organizarea acestui eveniment?*

A.P.: Ziua Radioului a fost sărbătorită anul acesta pentru prima dată în liceul nostru și sper să devină o tradiție. Acest moment a fost gândit pentru a celebra un eveniment important, înființarea radioului. Consider că elevii implicați în proiectul OAT au transmis foarte frumos mesajul lor cu privire la promovarea acestei zile, iar eu mă bucur că participanții la eveniment s-au implicat și ei în ciuda temperaturii scăzute.

Reporter: *Este radioul un mijloc de comunicare eficient în ziua de azi?*

A. P.: Radioul este utilizat cu ușurință de către toată lumea. Ascultăm radio, în mașină, în drum spre serviciu sau școală, acasă. Îi cunoaștem deja

utilitatea și cred că nu încapse îndoială că este un mijloc de comunicare nelipsit din viața noastră.

Reporter: *Ce credeți despre cei care s-au implicat, cu ocazia acestui eveniment?*

A. P.: Elevii care s-au implicat în proiect au fost extrem de receptivi și încântați de sărbătorirea Zilei Radio. Mă bucur, că s-au organizat rapid și au venit cu idei frumoase, pentru ca totul să decurgă bine.

Într-un final, aș vrea să le mulțumesc în mod special celor două coregrafe, care fac parte din departamentul artistic (Capiciu Tya și Pop Dana). Cele două coregrafe au fost tot timpul alături de OAT și rezultatul a fost extrem de frumos. De asemenea, Andrei Chiac din clasa a XII-a, s-a ocupat de sonorizare și momentul flashmob a ieșit excepțional.

Așadar, nu vorbim doar despre cei 12 participanți ai proiectului OAT, ci despre elevii Colegiului Național „Grigore Moisil”, care au colaborat și au dat dovadă de prietenie, muncă în echipă, ambiție și curaj. Cu siguranța vom mai avea parte de astfel de momente pentru că elevii Colegiului Național „Grigore Moisil” sunt de excepție.

Anca Popa

REPORTAJ

AMINTIRI DIN RĂZBOI

Ce este patriotismul? Acest concept a fost definit pe data de 17.04. 2018 de veteranul Ioan Radu Theodoru la Colegiul Național Grigore Moisil în cadrul activității „Veteranii de război povestesc, copiii ascultă și întreabă”.

Noțiunea de patriotism a fost prezentată prin întâmplările reale pe care acest erou le-a trăit în urmă cu aproape 80 de ani. Fostul pilot de vânătoare care a luptat pentru România în cel de-Al Doilea Război Mondial a reușit să ne capteze atenția prin întâmplările trăite care erau parcă scoase din cărțile de istorie. De asemenea, într-un timp așa scurt eroul în vârstă de 94 de ani a reușit să ne câștige respectul, dând dovadă de un patriotism absolut, reflectat în toate amintirile pe care ni le-a istorisit.

Pe vremea sa, atât el, cât și ceilalți participanți la război luptau cu prețul vieții pentru a salva orice ținea de România. Spre exemplu, acesta a relatat că la un moment dat, fiind în stare de război, un coleg care era pilot de vânătoare și-a dat viața pentru a nu da în vileag tactica pe care armata română o avea. Întrebat la finalul activității ce le-ar spune tuturor românilor, eroul a spus: să revină în țară, să muncească pentru România, nu pentru alte țări.

Așadar, așa s-a încheiat o activitate interesantă, care ne-a făcut să privim istoria României ca pe un lucru de care ar trebui să fim mândri, deoarece în spatele României se află oameni curajoși care au luptat cu prețul vieții pentru binele statului lor.

Aflasem de activitate cu o săptămână înainte să aibă loc. Ne am luat scaune de unde am apucat și am intrat la 11B unde sala era plină de fețe obosite de orele anterioare.

Radu Theodoru era veteranul de război pe care urma să-l întâlnim. Trebuie să vă spun că așteptam să auzim povești ca în cărțile de istorie, lucruri care s-au întâmplat, și pe care cineva le-a trăit, oricum, undeva departe de noi. Am primit în schimb adevărul...

A fost sincer cu toată sala, față de noi și față de doamna profesoară, nu avea prejudecăți legate de generația noastră, însă a spus că suntem învățați să înțelegem subtilitățile așa că, ne-a transmis prin ele adevărata lui părere. Acele inserții din relatările lui, care erau doar pentru noi, au făcut ca, la final, să vorbim aceeași limbă, nu mai jucam rolul elevului și nici el pe cel al înțeleptului, eram doar oameni, care întrebau și care răspundeau, de multe ori cu multe întrebări absolut necesare.

Ne-a spus multe lucruri, ne-am imaginat ce a văzut, cum s-a simțit, l-am înțeles cu adevărat atunci când ne-a povestit de soția lui: *Eee, războiul conjugal! [...]* A fost destul cât să ne amintim că iubirea nu e perisabilă lucru pe care îl mai uităm uneori .

Până la sfârșit l-am respectat, nu doar pentru uniformă pătată de sânge și pentru datoria de care ne-a făcut conștienți, ci pentru că s-a apropiat de noi așa cum alți oameni n-au reușit. Plec acasă cu convingerea că trăim diferit același timp și suntem la fel... doar că din timpuri diferite.

Bădoi Bianca

Maria Popescu

Foto: Andrei Marghescu

Foto: Andrei Marghescu

BULGĂREALA

Într-o zi frumoasă de martie, soarele strălucea pe cer, brazii se legănau veseli de întoarcerea neobișnuită a prietenei lor, iarna.

Copiii din clasa a V-a A așteptau venirea dirigintelui, dar și zăpada ce se întindea și primea mereu noi fulgi dansatori în casa cea mare și albă. Într-un final, dirigintele sosii în clasă și spuse către copii: „Am o surpriză pentru voi!”

Elevii, nerăbdători, întrebă: „Ce poate fi? Ce este?”, dar profesorul nu răspunse nimic. Un moment de liniște completă se năpusti peste odaia încăpătoare. Copiii stăteau în suspans, nimeni nu știa ce va urma.

Dirigintele deschise gura și spuse cu o voce colorată: „O să ne batem cu zăpadă!”

Toți copiii, mirați, se grăbiră să se îmbrace și să se echipeze pentru distracție, apoi formară două echipe și dădură fuga pe ușa.

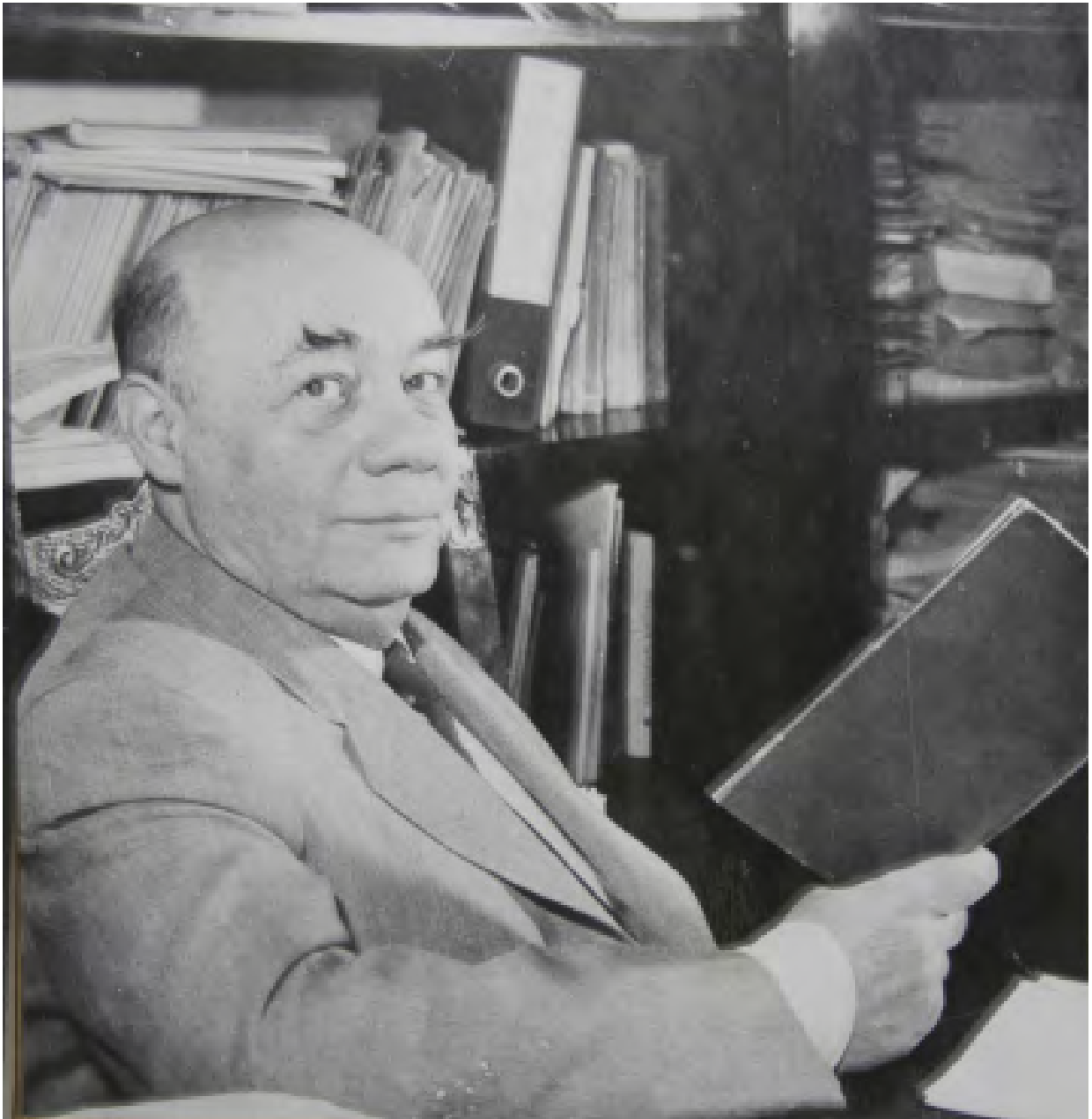
Elevii râdeau și se distrau lovindu-se cu bulgări timp de o oră, apoi au fost nevoiți să intre la loc în clasă. Unii copii spuneau: „A fost cea mai frumoasă zi!”, iar alții: „Sper să se mai repete!”. Chiar și dirigintele era binedispus.

Spre urmare, aceasta a fost o zi minunată de martie, dar puțin anormală!

Vlad Postoroancă

Foro: Andrei Marghescu

CINE A FOST GRIGORE MOISIL?

Viața sa dedicată matematicii și informaticii l-a consacrat ca un extraordinar om de știință și profesor. Era înzestrat cu un deosebit simț al umorului. Există multe vorbe de duh și anecdote cu Moisil. Multe se găsesc în cărțile pe care le-a scris, sau în cele care s-au scris despre el.

A fost membru al Academiei Române, al Academiei din Bologna și al Institutului Internațional de Filosofie.

A fost membru corespondent al Academiei de Științe din România începând cu 21 decembrie 1935 și membru titular începând cu 3 iunie 1941.

Umorul fin, ironia sa, uneori acidă însoțeau fiecare curs, interviu sau conferință la care lua parte Grigore Moisil.

O parte din glumele au fost adunate de profesorul Adrian Atanasiu de la Universitatea București, cu ajutorul Ioanei Moisil, o rudă a matematicianului.

Voi cita o parte dintre ele:

„Cea mai mare schimbare ce se va petrece în Ministerul Învățământului va fi atunci când nu se va schimba nimic.”

„Pentru elev este esențial cum rezolvă problemele; pentru profesor – cum le pune.”

„Se știe că un profesor bun e cel care face ca lucrurile mai grele să îți se pară ușoare.”

„Spre deosebire de vin, știința nu trebuie lăsată să se învechească.”

„Știința se răzbună ca o femeie: nu când o ataci, ci când o neglijezi.”

„Mariajul e singura scăpare pentru un bărbat fără succese și pentru o femeie cu prea multe.”

„Un om la 20 de ani trebuie să fie admirat, la 30 apreciat, la 40 invidiat și la 60 stimat.”

„Legile țării nu interzic nimănui să fie imbecil.”

„Eu cred că omul trebuie să caute să găsească plăcerea în însăși munca lui. Consider că munca e o pedeapsă numai dacă omul nu se află la locul potrivit, dacă face altceva decât ceea ce îi place.”

„Ce este un pesimist? Un optimist bine informat.”

Grigore Moisil a învățat în primă fază să socotească și abia mai târziu să citească. „Demult, demult, eram mic. Nu știam că mama fusese și ea mică. N-a început prin a mă învăța să scriu sau să citesc, ci să socotesc.

Voia să mă facă să nu-mi mai fie teamă de matematică. După ce mă învățase să socotesc

de la 1 până la 10. Regula de trei simplă a știut să mă facă s-o inventez. Apoi a început calculul mintal”, povestea Moisil în revista „Femeia” din anul 1954.

În „clanul” Moisil, cum erau denumiți cei din familia lui, n-a lipsit niciodată umorul. Cum se poate altfel interpreta replica lui Grigore Moisil către sora lui, Florica Moisil, căreia i-a spus, la un moment dat, că, dacă n-ar fi fost înrudiți, ar fi invitat-o la o prăjitură în oraș? „Chiar crezi că aș fi acceptat?”, îi răspunse ea.

Grigore M moare departe de țară, pe data de 21 mai 1973 în Ottawa, Canada.

Pot fi spuse foarte multe despre fricosul de zbor, fumătorul înrăit și pisălogul peste măsură Moisil, dar ceea ce rămâne cu adevărat este faptul că celebrul profesor a fost un mare savant.

Din cercetările mele există licee sau școli care îi poartă numele în numeroase orașe ale țării noastre.

În afară de cel din București, mai există licee cu numele de „Grigore Moisil” în Onești, Deva, Buzău, Tulcea, Iași, Brașov sau Timișoara.

Bibliografie: enciclopedii online, Adevărul.ro

prof. Adrian Manu

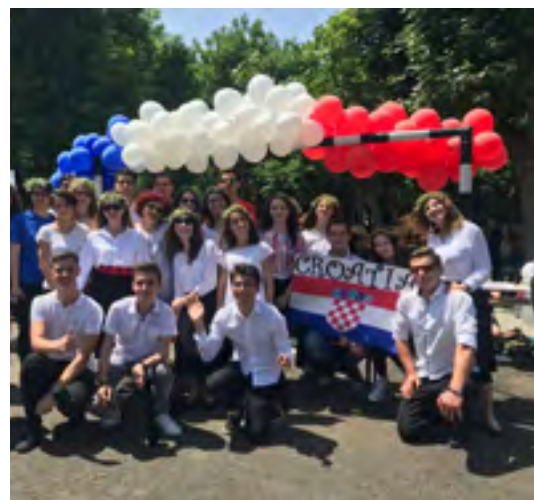
PROIECTELE NOASTRE

ȘCOLI AMBASADOR

Programul nostru *Școli Ambasador* vizează îmbunătățirea cunoștințelor despre Europa și democrația parlamentară europeană în rândul tinerilor. Elevii și profesorii incluși în programul „Școli-ambasador ale Parlamentului European” vor fi familiarizați cu posibilitățile pe care cetățenia europeană le poate oferi, precum și cu rolul pe care Parlamentul European îl joacă în procesul decizional european. Totodată elevii vor fi familiarizați cu ce înseamnă Uniunea Europeană pentru viața lor de zi cu zi și ce pot face ei pentru ca Europa să fie, în viitor, așa cum și-o doresc. În acest context, se va accentua rolul lor ca factor de decizie la nivel european prin prezența la vot, la alegerile europene din anul 2019.

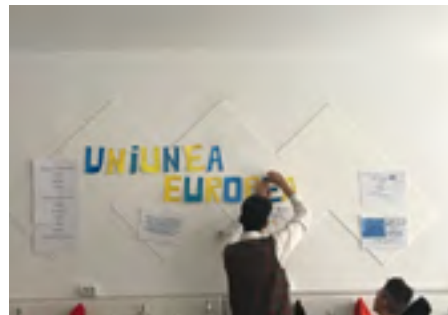
Împreună cu ambasadorii juniori, ambasadorii seniori au organizat activități, în cadrul și în afara școlii, în conexiune cu activitățile europene organizate în școală. Acestea au fost: dezbateri în cadrul Clubului de dezbateri al liceului, prezentări ale diverselor politici UE făcute de ambasadorii juniori în cadrul orelor de dirigiență, prezentări ale unor teme specifice în cadrul orelor de opțional.

Ambasadorii seniori și cei juniori au organizat un eveniment de Ziua Europei - 5 minute în UE în care au prezentat semnificația acestei zile într-un mod foarte atractiv.

prof. Simona Buiu

Proiectul a fost promovat în consiliul profesoral, în consiliul elevilor, în cadrul simpozionului municipal de limba franceză, organizat în liceu, în cadrul vizitelor la școlile generale din sector, la Târgul de oferte educaționale, în cadrul întâlnirilor metodice de consiliere și orientare, pe blogul profesorului Florin Cristescu.

PROIECTELE NOASTRE

GRECIA ANTICĂ

Într-o zi senină de martie, m-am trezit foarte entuziasmată. În aceeași zi urma desfășurarea unui proiect foarte important: un proiect la istorie. După ce am mâncat un mic dejun delicios, m-am dus să mă îmbrac pentru a pleca împreună cu tatăl meu să le iau pe colegile cu care eram în echipă. La fel ca și mine, acestea erau foarte bucuroase și așteptau cu nerăbdare începerea acestui eveniment. Echipa mea era una ca toate celelalte. Doar un lucru era destul de neobișnuit: deși am tras la sorți toate grupurile, în această echipă au picat doar fete, respectiv Alexandra Bărbulescu, Bianca Briotă, Bianca Gavrila și eu. Din nefericire, una dintre colege nu s-a putut întâlni cu noi. Cu toate acestea ea ne-a ajutat cu scrierea informațiilor. Revenind la ziua proiectului și ajungând înapoi acasă cu echipa, am început treaba. Trebuia să construim o machetă a Partenonului din Atena.

Am început prin asamblarea câtorva piese de lemn. Părinții ne-au ajutat puțin cu un pistol de lipit pentru lemn. După ceva timp, când toate coloanele și acoperișul era fixat bine, am ieșit în curte să vopsim. La final am adăugat câteva detalii cu un marker auriu. Totul arăta minunat.

Partenonul din Atena a fost un proiect foarte reușit și sper să mai particip la astfel de activități!

Maria Borcescu

Prezentarea Partenonului din Atena a avut loc în cadrul unității de învățare
Arhitectura în Antichitate
Prof. Florin Cristescu

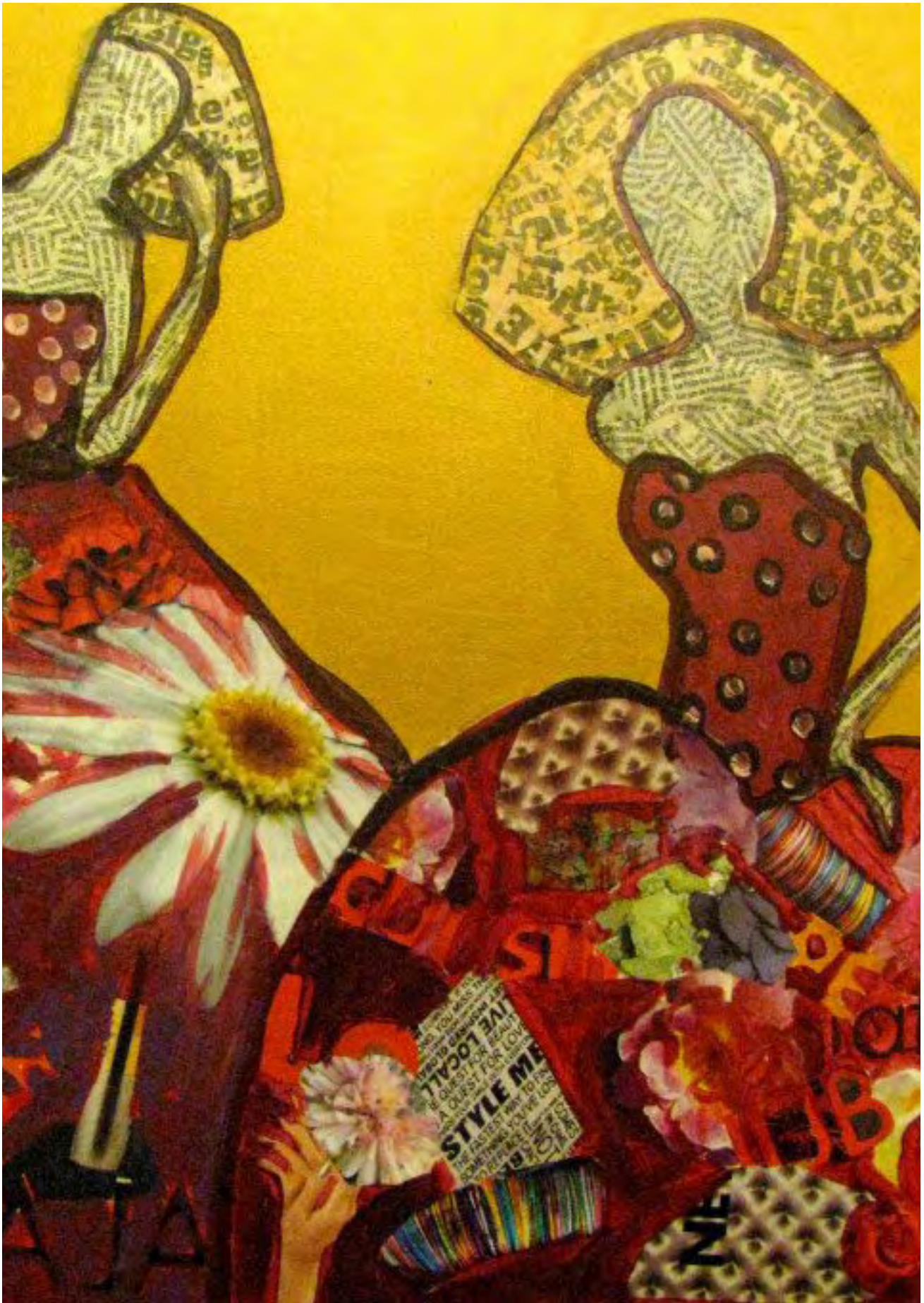
La ora de istorie am discutat despre Grecia Antică și atunci când învățam acasă lecția și făceam diverse proiecte pentru următoarea oră, mamei i-a venit o idee:

- Ce ar fi să mergem în vacanța de primăvară la Atena?

De la paginile cărții ne-am transpus în atmosfera ateniană de acum 2500 de ani. Pașii ne-au purtat kilometri întregi în fiecare zi printre ruinele unor construcții antice pline de semnificații. Ne-au încântat Acropole, Teatrul lui Herod, Teatrul lui Dionisis, Partenonul, Erehteionul, Agora Romană, Biblioteca lui Hadrian, Agora Antică. Este impresionant să vezi cu ochii tăi istoria care o citești în paginile unei cărți.

Serghei Țirulnic

Ilina Gheorghiu

DEBATE MOISIL CLUB

Moisil Debate Club a luat naștere datorită doamnei profesoare, Nica Irina.

În cazul meu, ca și în cazul multor debateri de la club, am aflat de existența lui prin intermediul lui Mike, fost debater și elev al CNGM, care l-a promovat prin meciul demonstrativ de la începutul anului. Am fost atrasă și am ajuns să mă particip și la selecție. Mulți elevi erau prezenți, ceea ce mi-a oferit o stare de anxietate și am crezut că nu voi fi aleasă, dar m-am înșelat. Eram captivată de tot ceea ce se întâmpla și de toate lucrurile pe care le învățam, iar în acest fel, am ajuns să particip și la prima competiție de începători, PTA. PTA- ¾ win-uri în prima zi și break-ul. Am reușit să ajungem în semifinale printre zecile de echipe care au rămas doar ca spectatori. Am pierdut în favoarea echipei Pache, în urma unui meci bun.

Întâlnirile de la club au loc săptămânal și chiar dacă numărul de oameni de acum este la jumătatea celui de la început, eu continui să particip de fiecare dată. La început, nu aveam idee cum să vorbesc în public fără să intru în panică, dar acum aș putea face acest lucru ore în șir. Mai mult decât atât, prin debate înveți cum să fii persuasiv prin ceea ce spui și cum să nu fi manipulat prin cuvinte. Și debate-ul nu înseamnă doar discursuri de 8 minute, meciuri și arbitrii cu pretenții (în unele cazuri). Înseamnă o comunitate unită, cu tot felul de oameni de la care poți învăța multe.

Timpul trece, dar amintirile din tren în drum spre competiții rămân.

Rebeca Toader

CRITICA LITERARĂ

Opera lui Nicolae Băciuț „Poeme verzi pe pereți” poate fi interpretată din punct de vedere psihanalitic, aceasta fiind o modalitate alternativă, modernă de interpretare a textului literar prin care eul liric, stările poetice și mijloacele prin care sunt expuse acestea capătă valențe psihologice...

Versurile lui Nicolae Băciuț din „Poeme verzi pe pereți” exprimă efectul intens al anamnezei eului liric, asociat temei naturii, ce se îmbină cu tema trecerii ireversibile a timpului.

Din abordarea psihanalitică, o multitudine de premise demonstrează încadrarea eului liric în psihologia uman - abstractă a melancolicului, din ipostaza căreia, el își dezvoltă lirismul de esență postmodernă. Acesta accentuează un puternic conflict interior, ameliorat prin mecanisme de apărare specifice precum proiecția, refugiul în reverie, dar și regresia.

Astfel, o posibilă angoasă infantilă se diminuează prin conștientizarea unui pericol difuz din trecut, ce se dorește a fi asumat prin intermediul repetițiilor la nivel textual, verbul „ploaie” fiind un elocvent exemplu în acest sens. Interpretarea simbolică a verbului la timpul prezent, aici utilizat ca marcă a generalului și atemporalității, sugerează purificarea prin Botezul celest, interpretat metaforic, la care se alătură versul „și ploaia mă dezbracă”, ca sugestie definitorie actului divin de eradicare a

păcatului original. Convenția nudității din cadrul acestei aluzii la Taina creștină este estompată de construcția de cuvinte ce se raportează la înțelesul ermetizat al construcției mai sus amintite, ele corespunzând unei arte poetice: așadar, ritualul Botezului nu este unul predestinat eului liric, ci creației sale, care trebuie readusă într-un stadiu superior de ingenuitate.

Ipostaza decadentă a goliciunii fizice „răman gol” este asociată unei candori specifice omului edenic, integrat în lumea originală a creației, idee poetică subînțeleasă din comparația „ca la început”. Marcarea unei ciclicități tipice lumii în care coabităm se exprimă prin structura „ca înainte de înainte”. În plan psihologic, această aspirație spre forma incipientă a cosmosului denotă o inadaptare la normele planului teluric actual, sau un Supraeu maturizat în plenitudine, care subjugă celelalte ipostaze ale psihicului, conservând valori universale de tipul castității și evlaviei. În acest sens, se întrunește necesitatea regresiei, ca primă cauză a raportării la ancestral.

Concluzionând, prin însumarea tuturor caracteristicilor de mai sus, opera „Poeme verzi pe pereți” poate fi analizată din punct de vedere psihanalitic, întrucât demonstrează puternice trăiri interioare (atât ale psihicului colectiv, cât și ale ființei juvenile) aparținând unui eu liric ce se încadrează în psihosomatica melancolicului.

Mihai Ivașcu

Mihai Ivașcu a obținut Premiul al III-lea la Concursul Național de Creație literară, *Ion Creangă* (secțiunea Interpretare critică) cu această analiză critică a volumului de versuri *Poeme verzi pe pereți* scris de Nicolae Băciuț.

PROZA

PRIZONIERUL

Foto: Andrei Marghescu

Căci fiecare om trăiește și moare, luând parte la această cursă numită viață. Viața în sine nu reprezintă nimic, ci doar un element abstract, ale cărei enigme poate că nu vor fi niciodată deslușite. Ceea ce contează cu adevărat este modul în care aceasta este percepută de fiecare și multitudinea de lucruri săvârșite pe parcursul ei. Viața nu trebuie înțeleasă, pe măsură ce te cufunzi în tainele acesteia, cu greu există cale de întoarcere. Devii un simplu prizonier. Eu am fost unul dintre acei

prizonieri, un prizonier al vieții [...]

Îmi amintesc și astăzi cu oarecare regret prima zi a școlii gimnaziale. A trecut mult de atunci... Poate că prea mult. Imaginea acelei zile calde de toamnă nu și-a pierdut din claritate în ciuda celor două decenii care au încercat să o înlăture. Îmi amintesc cu ușurință verdele crud de pretutindeni care crea impresia unei zile plăcute de vară. Întreg peisajul era acompaniat de zgomotele pline de entuziasm ale tinerilor pregătiți de începerea noii provocări. Deși eram

rel Marghescu

profund mișcat de acea atmosferă energică, ceva din mine simțea nevoia că nu trebuie să schițeze niciun gest sau să scoată vreun sunet, așa că am așteptat liniștit finalul ceremoniei, urmând ca mai apoi să mă îndrept spre casă însoțit de cei doi părinți ai mei. Această zi, banală la început, avea să reprezinte de fapt începutul unei noi etape a vieții mele, o etapă extrem de importantă de altfel...[...]

Au urmat zile lungi și amare în acea casă atât de pustie. Spun pustie pentru că prezența tatălui meu se rărea pe zi ce trecea. Mereu încerca să-și găsească scuze pentru orele târzii la care ajungea sau pentru grija din ce în ce mai mică pe care o avea față de mine.

Toate aceste lucruri au început să-mi provoace un sentiment profund de ură față de propriul tată. Ajunsesem să mă simt străin în propria casă, să mă-ntreb dacă chiar aceea era casa în care am copilărit până atunci. [...]

Lumina puternică începuse a-mi deschide ochii. Eram în continuare întins pe iarba verde ca smaraldul. Pentru câteva clipe uitasem complet de filozofie și de cartea pe care o studiam. Încercam să-mi dau seama dacă ceea ce visasem era adevărat - și chiar era. Se întâmplase când eram în școala primară, în urmă cu peste zece ani. Chiar nu înțelegeam de ce tocmai acum mi-am amintit de acel moment, după atât de mult timp.

Ovidiu Arvat

POEZIA

Despre un secret al poeziei.

S-a spus că poezia ar fi o artă a cuvântului. Dar poezia este o artă a cuvântului numai în măsura în care e și o artă a necuvântului. Într-adevăr tăcerea trebuie să fie pretutindeni prezentă, cum moartea e necurmat prezentă în viață.

(Lucian Blaga)

Foto: Andrei Marghescu

Necunoscutul

necunoscutul mi s-a agățat de mânecă
și se tot scutură
de prea mult mister
și mă tot gâdilă
și-ncep să mă tem
c-o să-ncep să râd
în întuneric
cu un glas
ca o lumânare
și încerc să tac
dar cum să tac, oare
când în mine-s simfonii
de semne de întrebare

Elixir

ochii tăi plâng povești
iar lacrimile tale sunt mări de miracol
universul concentrat într-un strop.
când taci se-aud îngerii
cum discută-n pauza de masă
pe pământ ai deschis o fereastră
pe cer o poartă.
mă-nghite privirea ta
iar glasul tău mă ceartă
ești beată îmi spui
eu zic că-i doar artă.

Poeme

păcat că nu aflăm mai devreme
suntem poeme
suntem suflete de muritori
ce ard de nerăbdarea însușirii unor gânduri.
suntem fii de poeți și scriitori,
care ne-au scris cu praf de stele soarta.
suntem poeme;
suntem elegii, idile, drame
în douăsprezece acte.
suntem ziua de mâine,
dar suntem și ziua de azi.
suntem prima zi de după nașterea Universului
suntem ziua Apocalipsei,
suntem nimicul ce va domni
după Sfârșit.
suntem, dar parcă nu e îndeajuns.
am fost, dar iată că am rămas
vom fi, dar tot vom pieri
suntem poeme și-n urma lăsată
de penița supraviețuirii noastre
în mii și milioane de nuanțe
ce va mai fi...

Scurtă poveste de dragoste

să mă arunc în brațele tale
să ne alipim trupurile
să ne împletim sufletul
să facem din ele coroană
de flori azurii
să o punem pe lună
când ea ar zâmbi.
să ne prindem în dansuri
de sute și mii
de pași acompaniați
de sărutări vișinii.
pe gâturi lăsate
pe spate
de plăcere
și de tot ceea ce
iubirea mai cere.

Irina Mirica

ESEUL

SPAȚIUL INTERMEDIAR

Te proiectezi între zgomotul vieții și liniștea morții, în dimensiunea numită libertate. Acolo, înveți să exprimi ceea ce simți, pentru a transmite celor din jur ceea ce îți dorești cu adevărat de la ei. Un detaliu pe care nu multe persoane îl iau în considerare atunci când discută despre împărtășirea trăirilor și sentimentelor personale este timpul destinat aprofundării gândurilor. Într-un singur cuvânt: TĂCEREA.

Dar ce înseamnă cu adevărat tăcerea ta, CITITORULE?! Este un preludiv al deschiderii spre revelație? O cale de trecere spre cunoașterea propriei persoane? Arta mea de a transmite, de a vedea, de a percepe și de a simți se modifică o dată cu elevarea nivelului conștiinței tale individuale.

Tăcerea ta a fost și este o calitate prețuită și ea trebuie dobândită de-a lungul vieții, prin educație și voință. Nu neagă cuvântul meu, ci îl completează, este ultima noastră formă de comunicare...

A pierde contactul cu liniștea interioară înseamnă să te pierzi pe tine însuși. Zgomotul exterior este sinonim cu zgomotul interior al gândurilor, iar tăcerea exterioară este egală cu liniștea interioară. Din cauza dorinței mele de cunoaștere, înțelegere și

control, mintea crede că opiniile sale reprezintă adevărul. În realitate, gândirea fragmentează realitatea, iar... fără tăcere, acest proces nu poate să fie desăvârșit.

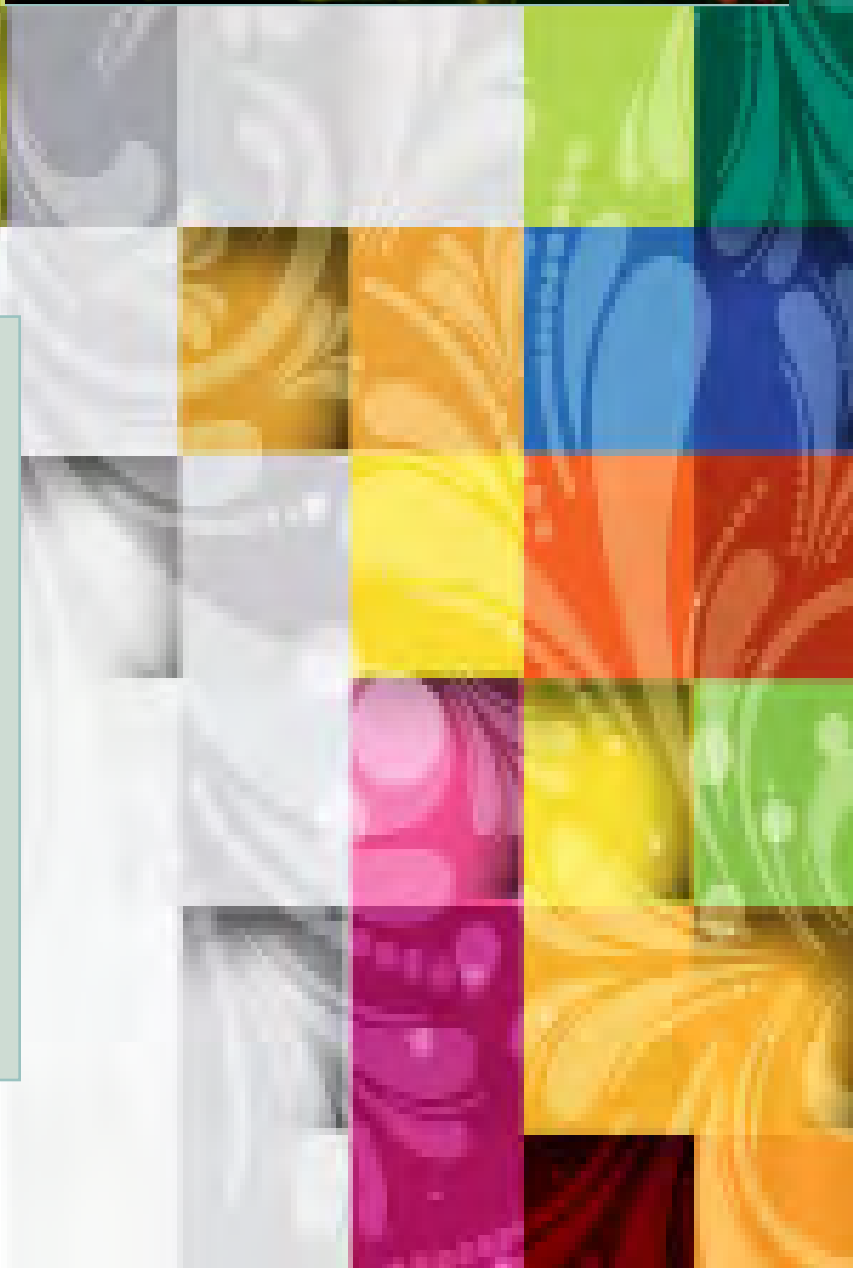
Faci liniște acum, nu mai spui nimic? Poate pentru spălarea unui gând, pentru luminarea lui înainte de a fi rostit... Da, există și acea tăcerea care merge în adâncul ființei tale și care crește în timp... Este tăcerea ca drum al interpretării tale, în care există o intensă concentrare a spiritului și a gândului ce urmează să fie transmis.

Tăcând înveți să vorbești, căci cei cu mintea liberă intră în adâncul sufletului poeziei mele, își lasă acolo orice speranță, orice idee și orice trăire. Și ajungi să simți trăiri sau sentimente pe care poate nu le-ai cunoscut vreodată, căci poezia este arta de a vorbi pentru a nu spune nimic, dar pentru a sugera totul...

Tocmai pentru că poezia sondează stări, sentimente și trăiri, ea are putere. Concentrează și prelucrează în versurile sale lumi și universuri atât interioare, cât și exterioare, le perfecționează, le pune într-un anumit ritm, folosește măsuri și rime, cizelează cuvinte și metafore .din lut, dar numai tu, cititorule, le dai înțelesuri și le aduci la viață.

Foto: Andrei Marghescu

TEMA NR3: ARTA

REDACTIA

*MINA RĂDULESCU
ALEXANDRA STOIAN
ANCA POPA
MARINA GOGIOIU
VLAD POSTOROANCĂ
MARIA ZAMFIR
ILINCA GHEORGHIU
REBECA TOADER
ANDREI MARGHESCU
OVIDIU ARVAT
(RMOISIL@YAHOO.COM)*

*COORDONATOR:
ALEXANDRA DRAGOMIRESCU*